

A painting depicting a woman in a red chador, her face obscured. Her right arm is extended, revealing a white garment stained with blood. She stands in a dusty, hazy landscape. In the background, a battle scene is visible with soldiers, flags, and smoke. The overall tone is somber and evocative.

زیارت عاشورا و دعای علقمه

با ترجمه فارسی روان مناسب برای ختم زیارت عاشورا

کعب آستان حسین، مهدی رجب پور

زیارت عاشورا

روزی ۳ بار بخوانی عالی است و اگر نتوانستی یکبار بخوان

بجای ۱۰۰ بار لعن و سلام میتوانی بعد از سلام ولعن بگویی: تسعاً وتسعين مرّة

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

سلام بر تو ای ابا عبدالله، سلام بر تو ای

ابن رَسُولِ اللَّهِ، [السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ وَابْنَ

فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای برگزیده خدا و پسر

خَيْرَتِهِ]، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ

برگزیده او، سلام بر تو ای فرزند امیرمؤمنان و

ابن سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ

فرزند سرور اوصیا، سلام بر تو ای فرزند فاطمه

سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ

سرور بانوان جهانیان، سلام بر تو ای آنکه خدا خون خواهی اش کند

وَ ابْنَ ثَارِهِ، وَ الْوِثْرَ الْمَوْتُورَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى

و فرزند خون خواهی شده، و ای کشته ای که انتقام کشتگان را نگرفتی؛ سلام بر تو

الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفَنَائِكَ، عَلَيْكُمْ مِنِّي جَمِيعًا

و بر روان هایی که بر تو افتادند به آستانه.

سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيْتُ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ، يَا أَبَا

بر شما همگی از جانب من سلام خدا باد همیشه، تا من بر جایم و برجاست

عَبْدَ اللَّهِ، لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ، وَجَلَّتْ وَ عَظُمَتِ

شب و روز. ای اباعبدالله، هرآینه عزایت بزرگ شد و

الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ، وَ

سنگین و بزرگ شد مصیبت تو بر ما و بر همه اهل

جَلَّتْ وَ عَظُمَتِ مُصِيبَتُكَ فِي السَّمَاوَاتِ عَلَى جَمِيعِ

اسلام، بس بزرگ و عظیم گشت مصیبت در آسمانها

أَهْلِ السَّمَاوَاتِ، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَكْسَتْ أَسَاسَ

بر همه اهل آسمانها. خدا لعنت کند امتی را که بنیان نهاد

الظُّلْمَ وَ الْجَوْرَ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ، وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً

بنای ستم و بی‌داد را بر شما اهل‌بیت؛ خدا لعنت کند

دَفَعْتُكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ، وَ أَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمْ

قومی را که شما را از مقامتان دور کردند و از مرتبه‌هایتان برکنار کردند؛ مرتبه‌هایی

الَّتِي رَتَّبَكُمْ اللَّهُ فِيهَا، وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ،

که خدا شما را در آنها جای داد؛ و خدا لعنت کند امتی را که شما را کشتند؛

وَ لَعَنَ اللَّهُ الْمُمَهِّدِينَ لَهُمْ بِالتَّمْكِينِ مِنْ قِتَالِكُمْ،

و لعنت کند خدا آنان را که امکان و توان جنگ با شما را برای ایشان تدارک

بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَ مِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَ

دیدند. من بیزاری می جویم به سوی خدا و به جانب شما از ایشان و از شیعیان و

أَتْبَاعِهِمْ وَأَوْلِيَائِهِمْ، يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، إِنِّي سَلَمٌ لِمَنْ

پیروان و دوست دارانشان. ای اباعبدالله، من در صلحم با کسی که

سَأَلَمَكُمْ وَ حَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ،

با شما صلح کرد و در جنگم با کسی که با شما جنگید تا روز قیامت.

وَلَعَنَ اللَّهُ آلَ زَيْدٍ وَآلَ مَرْوَانَ، وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي أُمِّيَّةَ قَاطِبَةً،

خدا لعنت کند خاندان زیاد و خاندان مروان را و خدا تمام بنی امیه را لعنت کند؛

وَلَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ، وَ لَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ

و لعنت کند خدا پسر مرجانه و لعنت کند عمر بن سعد و لعنت کند [یزید را و]

سَعْدٍ، وَ لَعَنَ اللَّهُ شِمْرًا، وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ

لعنت کند شمر را؛ و لعنت کند خدا امتی را که مرکبها را زین کردند

و أَلْجَمَتْ وَ تَنَقَّبَتْ لِقِتَالِكَ، يَا أَبَا أَنْتَ وَ

و لگام زدند و نقاب بر چهره زدند [آماده شدند] برای جنگ با تو. پدر و

أُمِّي، لَقَدْ عَظُمَ مُصَافِي بِكَ، فَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَ

مادرم به فدایت! همانا مصیبتت بر من سنگین شد. درخواست می کنم از خدا که گرامی داشت

مَقَامَكَ وَأَكْرَمَنِي [بِكَ]، أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِكَ مَعَ

مقامت را و مرا کرامت بخشید، که روزی من کند خون خواهی تو را همراه

إِمَامٍ مَنصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ،

پیشوای یاری شده از اهل بیت محمد، درود خدا بر او و خاندانش.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهًا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

خدایا! به حق حسین علیه السلام مرا نزد خود آبرومند قرار ده

فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ، يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي أَتَقَرَّبُ

در دنیا و آخرت. ای اباعبدالله، من تقرب می جویم

إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ وَإِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَإِلَى فَاطِمَةَ وَ

به خدا و رسولش و امیرمؤمنان و فاطمه و

إِلَى الْحَسَنِ وَإِلَيْكَ، بِمُؤَالَاتِكَ وَبِالْبَرَاءَةِ [مِمَّنْ قَاتَلَكَ

حسن و شما، به سبب دوستی تو و به بیزاری از کسی که [با تو جنگید

وَ نَصَبَ لَكَ الْحَرْبَ، وَ بِالْبَرَاءَةِ مِمَّنْ أُسِّسَ أُسَاسَ

و آتش جنگ را برافروخت و به برائت از کسی که پایه گذاری کرد اساس

الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ، وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ] مِمَّنْ

ستم و جور را بر شما و بیزارم به سوی خدا و رسولش از آنکه

أَسَسَ أَسَاسَ ذَلِكَ، وَبَنَى عَلَيْهِ بُنْيَانَهُ، وَجَرَى فِي

اساس آن واقعه را بنیان نهاد و کسی که این کار را بنا نهاد و روا کرد

ظُلْمِهِ وَجَوْرِهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَشْيَاعِكُمْ، بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ

ستم و بیدادش را بر شما و شیعیان شما؛ بیزارم به سویی خدا

وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ بِمُؤَالَاتِكُمْ

و شما از ایشان، و به خدا تقرب می جویم و پس از آن به شما نیز، با دوستی نسبت به شما

و مُؤَالَاةٍ وَلِيَّكُمْ، وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالنَّاصِبِينَ

و دوستی نسبت به دوستان شما و به بیزاری از دشمنانتان و برپاکندگانی

لَكُمْ الْحَرْبَ، وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَأَتَّبَاعِهِمْ، إِنِّي

جنگ با شما، و به بیزاری از شیعیان و پیروان آنها، تقرب می جویم. من

سَلَمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ، وَوَلِيٌّ

در صلح با آنکه در صلح با شماست و در جنگ با آنکه در جنگ با شماست و دوستم

لِمَنْ وَالَاكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ، فَاسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي

با دوستدار شما و دشمنم با دشمن شما. پس درخواست می کنم از خدایی که

أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ وَ مَعْرِفَةِ أَوْلِيَائِكُمْ وَ رَزَقَنِي

مرا به معرفت شما و دوستان شما گرامی داشت و روزی ام کرد

الْبَرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ، أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَ

بیزاری از دشمنان شما را؛ اینکه مرا با شما قرار دهد در دنیا و

الْآخِرَةِ، وَأَنْ يُثَبِّتَ لِي عِنْدَكُمْ قَدَمَ صِدْقٍ فِي الدُّنْيَا

آخرت و جایگاهم را نزد شما استوار بدارد در دنیا و

وَالْآخِرَةِ، وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ

آخرت و از او می‌خواهم که مرا برساند به مقام ستوده‌ای که برای شما

عِنْدَ اللَّهِ، وَأَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِكُمْ مَعَ إِمَامٍ هُدًى

نزد خداست، و روزی‌ام کند خونخواهی‌تان را به همراه امام هدایت‌گر

[مَهْدِيٍّ] ظَاهِرٍ نَاطِقٍ بِالْحَقِّ مِنْكُمْ، وَأَسْأَلُ اللَّهَ

آشکار و گویای از خاندان شما. از خدا درخواست می‌کنم،

بِحَقِّكُمْ وَبِالشَّأْنِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ، أَنْ يُعْطِيَني بِمُصَابِي

به حق شما و شانی که برای شما نزد اوست، عطا کند به من به خاطر مصیبتی

بِكُمْ أَفْضَلَ مَا يُعْطِي مُصَابًا بِمُصِيبَتِهِ، مُصِيبَةً

به شما، برترین چیزی را که عطا کند به مصیبت‌زده‌ای به خاطر مصیبتش.

مَا أَعْظَمَهَا وَ أَعْظَمَ رَزِيَّتَهَا فِي الْإِسْلَامِ وَ

چه مصیبت بزرگی است آن مصیبت و چه عظیم است آن عزا در اسلام و

فِي جَمِيعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ [الْأَرْضِينَ]، اَللّٰهُمَّ

در همه آسمانها و زمین! خدایا

اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا مِمَّنْ تَنَالُهُ مِنْكَ صَلَوَاتٌ وَ

در این جایگاه مرا از کسانی قرار ده که می‌رسد از جانب تو به آنان درود

رَحْمَةً وَ مَغْفِرَةً، اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَا مُحَمَّدٍ

و رحمت و آمرزش. خدایا! حیاتم را حیات محمد و

وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ مَمَاتِي مَمَاتَ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ،

خاندان محمد، و مرگم را مرگ محمد و خاندان محمد قرار ده.

اَللّٰهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُو أُمِّيَّةَ وَ ابْنُ آكَلَةٍ

خدایا! این روز، روزی است که به آن تبرک جستند بنی‌امیه و فرزند

الْأَكْبَادِ اللَّعِينُ ابْنُ اللَّعِينِ عَلَى لِسَانِكَ وَلِسَانِ نَبِيِّكَ

جگرخوار، آن لعنت‌شده فرزند لعنت‌شده بر زبان تو و زبان پیامبرت

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَ مَوْقِفٍ وَ قَفٍ فِيهِ

که درود خدا بر او و خاندانش، در هر کجا و هر موقعی

نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، اَللّٰهُمَّ الْعَنْ أَبَا سُفْيَانَ وَ

که پیامبرت که درود خدا بر او و خاندانش، در آن ایستاد. خدایا لعنت کن ابوسفیان و

مُعَاوِيَةَ وَيَزِيدَ بْنَ مُعَاوِيَةَ عَلَيْهِمُ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدَ الْأَبَدِينَ،

معاویه و یزید بن معاویه را که از جانب تو، بر آنان لعنت باد به جاودانگی جاودان ها.

و هَذَا يَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ آلُ زِيَادٍ وَ آلُ مَرْوَانَ بِقَتْلِهِمْ

و امروز روزی است که خوشحال شدند به این روز، خاندان زیاد و خاندان مروان

الْحُسَيْنَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ، اللَّهُمَّ فَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ

به خاطر کشتن امام حسین، درود خدا بر او. خدایا! پس دو چندان کن بر آنان

اللَّعْنَ مِنْكَ وَ الْعَذَابَ [الْأَلِيمَ]، اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ

لعنت و عذابت را. خدای من! تقرب می جویم

إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ، وَ فِي مَوْقِفِي هَذَا، وَ أَيَّامِ حَيَاتِي

به تو در این روز و در این جایگاه و همه روزهای زندگی ام،

بِالْبَرَاءَةِ مِنْهُمْ وَ اللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ، وَ بِالْمُؤَالَاةِ لِنَبِيِّكَ وَ

به بیزارام از ایشان و لعنت بر ایشان، و به دوستی پیامبر و

آلِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ. صد مرتبه بگو:

خاندان پیامبرت که درود بر او و ایشان.

اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ،

خداوندا! لعنت کن نخستین ستمکاری را که به حق محمد و خاندان محمد، ستم کرد

وَ آخِرَ تَابِعٍ لَهُ عَلَى ذَلِكَ، اَللّٰهُمَّ الْعَنِ الْعِصَابَةَ الَّتِي

و آخرین کسی را که در این ستم از او پیروی نمود. خدایا! لعنت کن جمعیتی را که

جَاهَدَتِ الْحُسَيْنَ، وَ شَايَعَتْ وَ بَايَعَتْ وَ تَابَعَتْ

با حسین مجاهده کردند و همراهی نمودند و پیمان بستند و پیروی کردند

عَلَى قَتْلِهِ، اَللّٰهُمَّ الْعَنَّهُمْ جَمِيعًا. صد مرتبه بگو:

بر کشتن آن حضرت! خدایا همه آنان را لعنت کن.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، وَ عَلَى الْأَرْوَاحِ

سلام بر تو ای اباعبدالله، و بر جان‌هایی که

الَّتِي حَلَّتْ بِفَنَائِكَ، عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامُ اللَّهِ

به درگاهت فرود آمدند؛ از جانب من سلام خدا بر تو باد همیشه، تا

أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ، وَ لَا جَعَلَهُ

هستم و تا شب و روز باقی است. خدا زیارت شما را آخرین

اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمْ، السَّلَامُ عَلَى

زیارت از سوی من قرار ندهد. سلام بر حسین و

الْحُسَيْنِ، وَ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ، وَ عَلَى أَوْلَادِ

بر علی بن حسین و فرزندان حسین و

الْحُسَيْنِ، وَ عَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ. پس بگو:

یاران حسین....

اللَّهُمَّ خُصَّ أَنْتَ أَوَّلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّي، وَ ابْدَأْ

خدایا! اختصاص ده اولین ستمکار را از جانب من به لعنت، و آغاز

بِهِ أَوَّلًا، ثُمَّ [الْعَنِ] الثَّانِي وَ الثَّالِثَ وَ الرَّابِعَ،

کن به آن لعنت اولین را سپس دومین و سومین و چهارمین را،

اللَّهُمَّ الْعَنِ يَزِيدَ خَامِسًا، وَالْعَنِ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنِ زِيَادٍ،

خدایا! یزید، پنجم آنان را لعنت کن، و لعنت کن عبیدالله بن زیاد

وَ ابْنَ مَرْجَانَةَ، وَ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ، وَ شِمْرًا، وَ آلَ

و پسر مرجانه و عمر بن سعد و شمر و خاندان

أَبِي سُفْيَانَ وَ آلَ زِيَادٍ وَ آلَ مَرْوَانَ، إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

ابوسفیان و خاندان زیاد و خاندان مروان را تا روز قیامت.

به سجده برو و بگو:

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، حَمْدَ الشَّاكِرِينَ لَكَ عَلَى مُصَابِهِمْ،

خدایا! سپاس تو را، سپاس شکرگزاران بر مصیبت زدگی خویش؛

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَظِيمِ رَزِيَّتِي، اَللّهُمَّ ارْزُقْنِي شَفَاعَةَ

خدای را سپاس بر بزرگی عزایم. خدایا! روزی‌ام کن شفاعت

الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ، وَثَبَّتْ لِي قَدَمَ صَدَقٍ عِنْدَكَ

حسین را در روز ورود [به قیامت] و ثابت بدار قدم صدق مرا نزد خود

مَعَ الْحُسَيْنِ، وَ أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَذَلُوا

به همراه حسین و یاران حسین؛ آنان که جانشان را بخشیدند

مُهَجَّهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ.

در دفاع از حسین، درود بر او.

دعای علقمه یا صفوان

بعد از زیارت عاشورا دو رکعت نماز زیارت بخوان و سپس این دعا را بخوان تا حاجت روا گردد

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ، يَا

ای خدا، ای خدا، ای خدا، ای پاسخ‌دهنده خواسته بیچارگان، ای

کَاشِفِ كُرْبِ الْمَكْرُوبِينَ، يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ

برطرف‌کننده اندوه اندوهگینان، ای فریادرس دادخواهان،

و يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ، وَيَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ

و ای دادرس دادجویان، ای آن که به من نزدیک‌تر است

حَبْلِ الْوَرِيدِ، يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ، وَيَا مَنْ هُوَ

از رگ گردن، ای آن که میان شخص و دلش پرده می‌شود، ای آن که

بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَبِالْأَفْقِ الْمُبِينِ، وَيَا مَنْ هُوَ الرَّحْمَنُ

بر دیدگاه برتر است، و بر افق روشن، ای آن که بخشنده

الرَّحِيمُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى، وَيَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ

و مهربان است، و بر حکومت هستی استیلا دارد، ای آن که می‌داند خیانت

الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ، وَيَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ،

چشم‌ها، و آن چه را سینه‌ها پنهان کنند، و ای آن که هیچ پوشیده‌ای بر او مخفی نیست،

يَا مَنْ لَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ، وَيَا مَنْ لَا تُغْلِطُهُ

ای آن که صداها بر او مشتبه نشود، ای آن که او را به اشتباه نیندازند

الْحَاجَاتُ، وَيَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ الْخَاحُ الْمُلِحِّينَ، يَا مُدْرِكُ

نیازمندی‌ها، ای آن که اصرار اصرارکنندگان او را به ستوه نیاورد، ای دریابنده

كُلِّ قَوْتٍ، وَيَا جَامِعَ كُلِّ شَمْلٍ، وَيَا بَارِيَّ النَّفُوسِ

هر از دست‌رفته، ای گردآورنده هر پراکنده، ای آفریننده جان‌ها

بَعْدَ الْمَوْتِ، يَا مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ، يَا قَاضِيَّ

پس از مرگ، ای آن که هر روز در کاری است، ای برآورنده

الْحَاجَاتِ يَا مُنْفِسَ الْكُرْبَاتِ، يَا مُعْطِيَ السُّؤْلَاتِ يَا

حاجات، ای بیرون‌آورنده غم‌ها از دل‌ها، ای بخشنده خواهش‌ها، ای

وَلِيَّ الرَّغَبَاتِ، يَا كَافِيَ الْمُهِمَّاتِ، يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ

سرپرست رغبت‌ها، ای کفایت‌کننده امور مهم، ای آن که کفایت کند

كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ فِي السَّمَاوَاتِ وَ

از هرچیز، و کفایت نکند از او چیزی در آسمان‌ها و

الْأَرْضِ، أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ، وَعَلِيِّ أَمِيرِ

زمین؛ از تو درخواست می‌کنم به حق محمد خاتم پیامبران، و علی امیر

الْمُؤْمِنِينَ، وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ، وَبِحَقِّ الْحَسَنِ وَ

مؤمنان و به حق فاطمه دختر پیامبرت، و به حق حسن و حسین،

الْحُسَيْنِ، فَإِنِّي بِهِمْ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هَذَا، وَبِهِمْ

من در این جایگاه به وسیله آنان به تو توجه می‌کنم و به ایشان متوسل می‌شوم،

أَتَوَسَّلُ وَبِهِمْ أَتَشْفَعُ إِلَيْكَ، وَبِحَقِّهِمْ أَسْأَلُكَ وَأُقْسِمُ

و به آنان به سبب شفاعت می‌خواهم، و به حق آنان از تو می‌خواهم و سوگند می‌خورم

وَأَعِزُّهُ عَلَيْكَ، وَبِالشَّأْنِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ وَبِالْقَدْرِ

و تو را عزیز می‌دهم و به شأنی که برای آنان نزد توست، و به مرتبه‌ای

الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ، وَبِالَّذِي فَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ،

که برای آنان نزد تو است، و به آنچه آنان را بر جهانیان برتری دادی،

و بِاسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَبِهِ خَصَصْتَهُمْ

و به نامت که نزد آنان قرار دادی، و اختصاصشان دادی به آن نام

دُونَ الْعَالَمِينَ، وَبِهِ أَبْنَتْهُمْ وَأَبْنَتْ فَضْلَهُمْ مِنْ

از میان جهانیان، و به آن نام، وجودشان و فضلشان را آشکار نمودی

فَضْلَ الْعَالَمِينَ، حَتَّىٰ فَاقَ فَضْلَهُمْ فَضْلَ الْعَالَمِينَ

از فضل جهانیان، تا فضل آنان بر فضل همه جهانیان برتری گرفت،

جَمِيعًا، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَ

از تو می‌خواهم بر محمد و خاندان محمد درود فرستی،

أَنْ تَكْشِفَ عَنِّي غَمِّي وَهَمِّي وَكَرْبِي، وَتَكْفِينِي

و غم و نگرانی و گرفتاری‌ام را برطرف کنی، و مرا کفایت نمایی

الْمُهْمَّ مِنْ أُمُورِي، وَتَقْضِي عَنِّي دَيْنِي، وَتُجِيرَنِي مِنَ

در امور مهمم و قرضم را ادا کنی، و پناهم دهی

الْفَقْرِ وَتُجِيرَنِي مِنَ الْفَاقَةِ، وَتُغْنِيَنِي عَنِ الْمَسْأَلَةِ إِلَى

از تهیدستی و درماندگی، و بی‌نیازم نمایی از درخواست نمودن

الْمَخْلُوقِينَ، وَتَكْفِيَنِي هَمَّ مَنْ أَخَافُ هَمَّهُ، وَعُسْرَ

از مخلوقات، و از من کفایت کنی اندوه کسی را که از اندوهش می‌ترسم، و دشواری

مَنْ أَخَافُ عُسْرَهُ، وَ حُزُونََ مَنْ أَخَافُ حُزُونَتَهُ، وَ شَرَّ

کسی که از دشواری اش هراس دارم و ناهمواری کسی را که از ناهمواری اش بیم دارم،

مَنْ أَخَافُ شَرَّهُ، وَ مَكْرَ مَنْ أَخَافُ مَكْرَهُ، وَ بَغْيَ مَنْ

و شر کسی که از شرش می‌ترسم، و فریب کسی که از فریبش وحشت دارم، و تجاوز کسی

أَخَافُ بَغْيَهُ، وَ جَوْرَ مَنْ أَخَافُ جَوْرَهُ، وَ سُلْطَانَ مَنْ

که از تجاوزش بیم دارم، و ظلم کسی که از ظلمش می‌ترسم و سلطه کسی که از

أَخَافُ سُلْطَانَهُ، وَ كَيْدَ مَنْ أَخَافُ كَيْدَهُ، وَ مَقْدَرَةَ

سلطه اش وحشت دارم، و حيله کسی که از حيله اش می‌ترسم، و قدرت

مَنْ أَخَافُ مَقْدَرَتَهُ عَلَيَّ، وَ تَرَدُّ عَنِّي الْكَيْدَةِ

کسی که از قدرتش به خود می‌ترسم، و از تو می‌خواهم از من بگردانی بداندیشی بداندیشان

وَمَكْرَ الْمَكْرَةِ. اَللّٰهُمَّ مَنْ ارَادَنِيْ فَاَرِدْهُ، وَ مَنْ كَادَنِيْ

و مکر مکاران را. خدایا هر که قصد من کرده قصدش کن، و هر که درباره من حیلہ کرد،

فَكِدْهُ، وَ اصْرِفْ عَنِّيْ كَيْدَهُ وَ مَكْرَهُ وَ بَأْسَهُ وَ اَمَانِيَّهٗ،

در حقش حیلہ کن، و از من بازدار هر گونه که خواهی، و هر کجا که خواهی. خدایا او را بازگردان،

وَ اَمْنَعُهُ عَنِّيْ كَيْفَ شِئْتَ وَ اَنَّى شِئْتَ، اَللّٰهُمَّ اشْغَلْهُ

و او را از من بازدار هر گونه که خواهی، و هر کجا که خواهی. خدایا او را سرگرم کن

عَنِّيْ بِفَقْرٍ لَا تَجْبُرُهُ، وَ بِبَلَاءٍ لَا تَسْرُهُ، وَ بِفَاقَةٍ لَا تَسُدُّهَا،

از من به فقری که جبرانش نکنی، و به بلایی که نپوشانی اش، و به نیازی که سدش نکنی،

وَ بِسُقْمٍ لَا تُعَافِيْهِ، وَ ذُلٍّ لَا تُعِزُّهُ، وَ بِمَسْكِنَةٍ لَا تَجْبُرُهَا،

و به دردی که عافیتش ندهی، و ذلتی که عزیزش ننمایی، و مسکنتی که جبرانش نفرمایی.

اَللّٰهُمَّ اضْرِبْ بِالذُّلِّ نَصَبَ عَيْنِيْهِ، وَ ادْخِلْ عَلَيْهِ الْفَقْرَ

خدایا بزن خواری را در برابر دو چشمش، و وارد کن تهیدستی را بر او

فِيْ مَنْزِلِهِ، وَ الْعِلَّةَ وَ السُّقْمَ فِيْ بَدَنِهِ، حَتَّى تَشْغَلَهُ عَنِّيْ

در منزلش، و بیماری و درد را در بدنش، تا او را از من سرگرم کنی

بِشُغْلٍ شَاغِلٍ لَا فَرَاغَ لَهُ، وَ اَنْسِهٖ ذِكْرِيْ كَمَا اَنْسَيْتَهُ

سرگرمی ای که فراغت برایش نباشد، و مرا از یادش ببر، چنان که از یادش بردی

ذِكْرَكَ، وَ خُذْ عَنِّيْ بِسَمْعِهِ وَ بَصَرِهِ وَ لِسَانِهِ وَ يَدِهِ وَ

یاد خودت را و نگاهدار از من گوش و چشم و زبان و دست و

رَجُلِهِ وَقَلْبِهِ وَجَمِيعَ جَوَارِحِهِ، وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ
پا و قلب و همه اعضایش را، و وارد کن بر او در همه

ذَلِكَ السُّقْمَ، وَلَا تَشْفِهِ حَتَّى تَجْعَلَ ذَلِكَ لَهُ شُغْلًا
آن‌ها بیماری، و شفایش مده، تا آن را قرار دهی برای او سرگرمی

شَاغِلًا بِهِ عَنِّي وَعَنْ ذِكْرِي، وَاكْفِنِي يَا كَافِي مَا لَا
سرگرم‌کننده‌ای، از من و یاد من، و کفایت کن از من ای کفایت‌کننده، آن‌چه را که

يَكْفِي سِوَاكَ، فَإِنَّكَ الْكَافِي لَا كَافِي سِوَاكَ، وَمُفَرِّجٌ لَا
غیر تو کفایت نکند، تویی کفایت‌کننده‌ای که کفایت‌کننده‌ای جز تو نیست، و گشاینده‌ای که

مُفَرِّجٌ سِوَاكَ، وَمُغِيثٌ لَا مُغِيثَ سِوَاكَ، وَجَارٌ لَا جَارَ
گشاینده‌ای جز تو نیست، فریادرسی که جز تو فریادرسی نیست و پناهی که پناهی

سِوَاكَ، خَابَ مَنْ كَانَ جَارُهُ سِوَاكَ، وَمُغِيثُهُ سِوَاكَ،
جز تو نیست، نومید گشت آنکه پناهِش جز توست، و فریادرسش جز تو،

وَمَفْرَعُهُ إِلَى سِوَاكَ، وَمَهْرَبُهُ إِلَى سِوَاكَ، وَمَلْجَأُهُ إِلَى
و پناه‌گاهش جز تو، و گریزگاهش جز تو، و ملجأش

غَيْرِكَ [سِوَاكَ] وَمَنْجَاهُ مِنْ مَخْلُوقٍ غَيْرِكَ، فَأَنْتَ ثِقَتِي وَ
جز تو، و جای نجاتش از مخلوق غیر توست؛ پس تویی مورد اعتمادم و

رَجَائِي وَ مَفْرَعِي وَ مَهْرِي وَ مَلَجِّي وَ مَنْجَائِي، فَبِكَ

امیدم، و پناهگاه و گریزگاهم و ملجأ و جای نجاتم، به تو

أَسْتَفْتِيحُ وَ بِكَ أَسْتَنْجِحُ، وَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَتَوَجَّهُ

گشایش می خواهم، و به توستگاری می جویم، و به محمد و خاندان محمد رو می کنم

إِلَيْكَ وَ أَتَوَسَّلُ وَ أَتَشَفَّعُ، فَاسْأَلْكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ،

به سوی تو، و متوسل می شوم، و شفاعت می خواهم؛ ای خدا، ای خدا، ای خدا،

فَلَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الشُّكْرُ وَ إِلَيْكَ الْمُشْتَكَى وَ أَنْتَ

سپاس و شکر تو راست، شکایت تنها به سوی توست، و تویی

الْمُسْتَعَانُ، فَاسْأَلْكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، بِحَقِّ مُحَمَّدٍ

که به یاری خواسته شده ای، از تو می خواهم؛ ای خدا، ای خدا، ای خدا، به حق محمد

وَ آلِ مُحَمَّدٍ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ أَنْ

و خاندان محمد، که بر محمد و خاندان محمد درود فرستی، و

تَكْشِفَ عَنِّي غَمِّي وَ هَمِّي وَ كَرْبِي فِي مَقَامِي هَذَا،

غم و نگرانی و اندوه شدید مرا در این حالت برطرف کنی،

كَمَا كَشَفْتَ عَن نَبِيِّكَ هَمَّهُ وَ غَمَّهُ وَ كَرْبَهُ، وَ

همچنان که از پیامبرت نگرانی و غم و اندوه را برطرف نمودی،

كَفَيْتَهُ هَوْلَ عَدُوِّهِ، فَاكْشِفْ عَنِّي كَمَا كَشَفْتَ

و او را از هراس دشمنش کفایت کردی، پس از من برطرف کن همچنان که برطرف

عَنْهُ، وَفَرِّجْ عَنِّي كَمَا فَرَّجْتَ عَنْهُ، وَاكْفِنِي كَمَا

نمودی از او، و از من بگشای همچنان که از او گشودی، و مرا کفایت کن همچنان که

كَفَيْتَهُ، وَاصْرِفْ عَنِّي هَوْلَ مَا أَخَافُ هَوْلَهُ، وَ مَوْؤَنَةً

او را کفایت کردی، و از من برگردان هراس آن چه را که از هراسش می ترسم، و سختی

مَا أَخَافُ مَوْؤَنَتَهُ، وَ هَمَّ مَا أَخَافُ هَمَّهُ، بِلَا مَوْؤَنَةٍ

آنچه را که از سختی اش می ترسم، و نگرانی آن چه را که از نگرانی اش بیم دارم،

عَلَى نَفْسِي مِنْ ذَلِكَ، وَ اصْرِفْنِي بِقَضَاءِ حَوَائِجِي وَ

بدون هیچ زحمتی از این بابت بر من، و مرا بازگردان به برآوردن حاجاتم، و

كَفَايَةَ مَا أَهْمَّنِي هَمُّهُ مِنْ أَمْرِ آخِرَتِي وَ دُنْيَايَ، يَا أَمِيرَ

کفایت آن چه مرا نگران کرده، نگرانی اش از کار آخرت و دنیا، ای امیر

الْمُؤْمِنِينَ وَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، عَلَيْكُمَا مِنِّي سَلَامُ اللَّهِ

مؤمنان و ای اباعبدالله، بر شما از جانب من سلام خدا

أَبَدًا مَا بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ، وَ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ

همیشه و تا شب و روز هست، و خدا این زیارت را آخرین بار

مِنْ زِيَارَتِكُمَا، وَ لَا فَرَّقَ اللَّهُ بَيْنِي وَ بَيْنَكُمَا، اَللَّهُمَّ أَحْيِنِي

از زیارت شما قرار ندهد، و بین من و شما جدایی نیندازد. خدایا زنده بدار مرا

حَيَاةَ مُحَمَّدٍ وَذُرِّيَّتِهِ، وَامْتِنِي مَمَاتِهِمْ، وَتَوَفَّنِي عَلَى

چون زندگی محمد و فرزندان او، و بمیران مرا چون مرگ آنان، و جانم را بگیر بر

مِلَّتِهِمْ، وَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِمْ، وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ

آیین ایشان، و محشور کن مرا در زمره آنان، و بین من و ایشان جدایی مینداز

طَرَفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ

هیچگاه حتی به اندازه چشم برهم زدن در دنیا و آخرت. ای امیرمؤمنان،

وَيَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، أَتَيْتُكُمَا زَائِرًا وَمُتَوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ رَبِّي

و ای اباعبدالله، برای زیارتتان به جانب شما آمدم، و متوسل به خدا، پروردگارم

وَرَبِّكُمَا، وَمُتَوَجِّهًا إِلَيْهِ بِكُمَا، وَمُسْتَشْفِعًا بِكُمَا إِلَى

و پروردگارتان، و به وسیله شما متوجه به سوی اویم، به وسیله شما خواستار شفاعتم به

اللَّهِ تَعَالَى فِي حَاجَتِي هَذِهِ، فَاشْفَعَا لِي، فَإِنَّ لَكُمْ عِنْدَ

پیشگاه خدا درباره این حاجتم، پس شما برای من شفاعت کنید، که برای شما نزد

اللَّهِ الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ وَالْجَاهَ الْوَجِيهَ وَالْمَنْزِلَ الرَّفِيعَ

خدا مقام ستوده و منزلتی آبرومند و جایگاهی بلند

وَالْوَسِيلَةَ، إِنِّي أَنْقَلِبُ عَنْكُمَا مُنْتَظِرًا لِتَنْجُزِ الْحَاجَةِ

و وسیله است، من از نزد شما باز می گردم، درحالی که چشم دارم به تحقق حاجت،

وَقَضَائِهَا وَنَجَاحِهَا مِنَ اللَّهِ بِشَفَاعَتِكُمَا لِي إِلَى اللَّهِ

و برآمدن و به انجام رسیدنش، از جانب خدا، به شفاعت شما به درگاه خدا برای خود

فِي ذَلِكَ، فَلَا أُخِيبُ وَلَا يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا خَائِبًا

درباره آن؛ پس ناامید نگردم و نمی‌باشد بازگشت‌گاهم نومیدانه

خَاسِرًا، بَلْ يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا رَاجِحًا مُفْلِحًا

و زیان‌کارانه، بلکه بازگشتم بازگشتی نیک و همراه رستگاری و

مُنْجِحًا مُسْتَجَابًا بِقَضَاءِ جَمِيعِ حَوَائِجِي، وَ تَشَفَّعًا لِي

پیروزی و استجابت شده به جمیع حاجت‌هایم، پس شفاعت کنید برایم

إِلَى اللَّهِ، إِنْقَلَبْتُ عَلَى مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا

به‌سوی خدا تا بازگردم به آنچه خدا خواهد. جنبش و نیرویی نیست مگر

بِاللَّهِ، مُفَوَّضًا أَمْرِي إِلَى اللَّهِ، مُلْجِئًا ظَهْرِي إِلَى اللَّهِ،

به خدا، واگذار کننده‌ام کارم را به خدا، با تکیه دادنم به خدا،

مُتَوَكِّلًا عَلَى اللَّهِ، وَ أَقُولُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَ كَفَى، سَمِعَ

در حال توکل بر خدا، و می‌گویم خدا مرا بس است و کافی است، می‌شنود

اللَّهُ لِمَنْ دَعَا، لَيْسَ لِي وَرَاءَ اللَّهِ وَ وَرَاءَكُمْ يَا سَادَتِي

خدا صدای کسی را که او را خواند، برای من و برای خدا و برای شما، ای سرورانم نیست

مُنْتَهَى، مَا شَاءَ رَبِّي كَانَ وَ مَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ، وَلَا

سرانجامی، آنچه پروردگارم خواست شد، و آنچه نخواهد نمی‌شود، نیست

حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، أَسْتَوْدِعُكُمَا اللَّهَ، وَلَا جَعَلَهُ

جنبش و نیرویی، جز به خدا. شما را به خدا می‌سپارم، و خدا قرار ندهد

اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي إِلَيْكُمَا، أَنْصَرَفْتُ يَا سَيِّدِي يَا

این زیارت را آخرین زیارت من از شما. بازگشتم، ای آقای من ای امیر

أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ مَوْلَايَ وَ أَنْتَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا

مؤمنان و مولای من، و تو ای اباعبدالله، ای

سَيِّدِي، وَ سَلَامِي عَلَيْكُمَا مُتَّصِلٌ مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَ

سرور من و سلامم بر شما پیوسته باد، تا شب

النَّهَارُ وَاصِلٌ ذَلِكَ إِلَيْكُمَا غَيْرُ مَحْجُوبٍ عَنْكُمَا

و روز پیوسته است، این سلام به شما می‌رسد، نه اینکه سلامم از شما پوشیده باشد

سَلَامِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ، وَ أَسْأَلُهُ بِحَقِّكُمَا أَنْ يَشَاءَ ذَلِكَ وَ

اگر خدا خواهد، و از او می‌خواهم به حق شما اینکه بخواهد آن را

يَفْعَلَ، فَإِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، انْقَلَبْتُ يَا سَيِّدِي عَنْكُمَا

و انجام دهد، چراکه او ستوده و بزرگوار است. ای دو سرورم از نزد شما بازگشتم،

تَائِبًا حَامِدًا لِلَّهِ شَاكِرًا رَاجِعًا لِلْإِجَابَةِ، غَيْرَ آيِسٍ

در حال توبه و سپاس برای خدا، و شکرگزار و امیدوار به اجابت، بدون یأس

وَ لَا قَانِطٍ آيِبًا عَائِدًا رَاجِعًا إِلَى زِيَارَتِكُمَا، غَيْرَ رَاغِبٍ

و ناامیدی، بازگردنده و بازگشت‌کننده و رجوع‌کننده به زیارت شما، نه روگردان

عَنْكُمَا وَ لَا مِنْ زِيَارَتِكُمَا، بَلْ رَاجِعٌ عَائِدٌ إِنْ شَاءَ

از شما، و نه از زیارتتان، بلکه رجوع‌کننده و بازگشت‌کننده‌ام اگر خدا بخواهد،

اللَّهُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، يَا سَادَتِي رَغِبْتُ

و جنبش و نیرویی نیست جز به خدا، ای آقایانم رغبت نمودم،

إِلَيْكُمْ وَ إِلَى زِيَارَتِكُمْ بَعْدَ أَنْ زَهَدَ فِيكُمْ وَ فِي

به سوی شما و به سوی زیارتتان پس از آنکه بی رغبت شدند نسبت به شما و

زِيَارَتِكُمْ أَهْلُ الدُّنْيَا، فَلَا خَيْبَنِي اللَّهُ مَا رَجَوْتُ وَمَا أَمَلْتُ

به زیارتتان اهل دنیا. خدا مرا ناامید نسازد از آنچه امید و آرزو کردم

فِي زِيَارَتِكُمْ، إِنَّهُ قَرِيبٌ مُجِيبٌ.

در زیارت شما؛ به درستی که او نزدیک و پاسخ دهنده است.